

عنوان مقاله:

بررسی توصیفی تحلیلی زمینه گرایبی در معماری

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی الگوی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حمید نمازی فرد

خلاصه مقاله:

معنی زمینه، بستری است که در آن معماری شکل گرفته و محتوا و فرم را نیز شامل شده است. معماری زمینه گرا، پدیده ای است که به صورت آبستره و متمایز از پیرامون آن قابل تصور نیست، این پدیده نه تنها در انحصار پتانسیل ها، هستی و مشخصه های باطنی بستر است بلکه بر روی محیط پیرامونی تاثیر گذاشته و از آن تاثیر پذیرفته است و در این صورت با یکدیگر در تعاملند. در حقیقت در معماری زمینه گرا، تمامی اجزا در کل به هم پیوسته اند و هر جز بر کل تاثیر دارد و هر تغییر در اجزا تاثیرات حیاتی بر کل دارد. این سبک، علمینست که از فرهنگ، جامعه، اقتصاد و طبقه بندی های وابسته به جامعه شناسی مجزا شده باشد بلکه پژوهش و تفکر و منتج از بستر است. زمینه و بستری که در آن آثار معماری شکل گرفته است هویتی دارند به طور مثال دربرگیرنده ی مشخصه های فیزیکی، جغرافیایی، اقلیمی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و تاریخی است. با توجه به این نکته، در هر طراحی، معمار و برنامه ریز شهری بایستی در ابتدا مکان و بستر را بشناسد و چنین پارامتری را به عنوان اصل بنیادین در فرایند طراحی در نظر داشته باشد. در این پژوهش با گردآوری مطالعات کتابخانه ای به توصیف و تحلیل زمینه گرایبی در معماری می پردازیم.

کلمات کلیدی:

معماری، زمینه گرایبی، سنت گرایبی، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/767599>

